

PETRE
SĂLCUDEANU

*La un pas
de
fericire*

PERSONAJELE

VALI — 31 de ani
SILVI — 31 de ani
CLEO — 31 de ani

Garsonieră obișnuită, de bloc vechi, despărțită cu jumătate de perete din PVC. Bănuim, în spatele peretelui, patul. În partea din față a garsonierei, o masă cu trei scaune, un fotoliu, o canapea, o bibliotecă. Două uși laterale duc, una, în baie, alta, în bucătărie. Deasupra frigiderului, un mic aparat de radio și telefonul. O pendulă ticăie enervant. Valeria — Vali, cum i se spune — stă pe fotoliu. Tricotează mecanic. Picioarele îi sînt sprijinite de un scaun, în așa fel ca pe genunchi să poată ține o carte. Din cînd în cînd, întoarce cite o pagină. Laba unui picior, prin ciorap, se vede îngroșată. Entorsa este dureroasă, altfel Vali nu s-ar strimba cînd își mișcă piciorul cu pricina. Se aude soneria — un bing-bang melodios. Vali ridică din dreapta ei un binoclu și privește prin el vizorul ușii.

VALI Cleo? E sub ștergător! (Se aude zgomotul cheii. Ușa se deschide și intră o fată de 28—30 de ani, îmbrăcată de iarnă.)

CLEO (în timp ce se dezbracă): Sînt într-o fugă. La noapte sînt de gardă... Nici nu l-am luat pe ăla micu' de la grădiniță. (Se uită la ceas.) Măcar de-ar fi ger... E o umezeală din aia londoneză — cu toate că mi-a spus

cineva că la Londra nu e umezeală...

Silvia n-a trecut pe la tine?

VALI (aruncă împletitura pe canapea; pune un semn între paginile cărții): Dacă ți-e frig, ceainicul e fierbinte... Am chinezesc... Iasomie.

CLEO: Să nu-mi zici c-ai făcut efortul să-ți aprinzi aragazul, că nu ți-l cred!

VALI Mama...

CLEO Biete! Noastre mame... Cum Dum-

nezeu or fi avînd timp pentru toate? Abia aștept să se întoarcă din deplasare, să i-l duc pe Ducu. Îmi mîنینcă sufletul cu întrebările. Și mai oprește-l naibii pe Rahmaninovul tău! Iarna se poartă tradiția. Un Beethoven... Tum-tu-tum... Ce-ți face călcîiul lui Ahile?

VALI: Vulnerabil... Cleo, eu cred că e osul. *(Își scoate ciorapul. Se vede elasticul, fără călcîi.)* Au! Cleo, te rog, mai cu milă! Te rog din suflet... Știu că ești o fiară.

CLEO: Dragă, eu sînt chirurg, nu ortoped, după mine, dacă nu e bun de tăiat, e bun de umblat. Hai, căținel... Uite, poate fata! Calcă dragă, cu toată laba, că de-aia-i labă. Să nu, țipi, că singură ți-l pun în ghîps; să vezi atunci, nici Dumnezeu nu te mai vindecă. Tot ăla? Fi-ți-ar *Gloisul!* * Eu l-am început de patru ori... Are dreptate Silvi, introspecțiile te mîنینcă. Acuma înapoi, mai cu inimă! Vali *(după ce aceasta s-a așezat)*, vorbesc foarte serios...

VALI: Parcă eu nu-mi dau seama? Îmi dau.

(Sună telefonul.)

CLEO: De ce nu l-ai așezat pe canapea?

VALI: Ca să umblu... N-ai zis tu? Dar acum, dacă ești aici, te rog, te rog frumos... *(Se plîscesc. Cleo aduce telefonul lângă canapea. Ridică receptorul, i-l întinde.)* Da, tată... mai bine, cu mult mai bine. N-are nici un rost, a fost mama. Să străbați Bucureștiul, pe vremea asta... Pentru ce? Lasă, tătucuț, te chem cu cînd e gata de probă. Sigur... Sigur, mai am puțin la piept. Și la mîinecă... La aia dreaptă. Pusi, tata, pa! *(Cleo aprinde două țigări, una i-o întinde Valeriei.)* Tu, 'Cleo, ești fată bună, zău...

CLEO *(se așază pe canapea)*: Ce-a vrut? *(Pune două țigări din pachet pe mîsușă.)*

VALI: Ești o dulce. Puloverul... i-am promis anul trecut, de ziua lui...

CLEO: Cum, tu, și i-l faci cu roșu, verde, albastru? 'Te știam fată cu gust...

VALI: Asta îl fac pentru vecină. *(Arată cu capul spre dreapta.)* O femeie de treabă, dar n-a bătut-o mîmicuța la timp peste lăbuțe... să învețe să tricotze singură.

CLEO: Și, cu cît?

VALI: Lîna ei, lenea ei, gustul ei, munca mea; trei sute cincizeci...

CLEO: Pentru așa un gust puțin...

VALI: Du-te la frigider. *(Cleo se duce și-l deschide, se miră.)* Eu i-am cerut trei

sute, ea mi-a oferit trei sute cincizeci și... Ce-ai văzut, îi plătesc. Cred că îi e milă de mine, proasta. Numai că, fără ea... Te rog să iei un sfert pentru Ducu... Și o ciocolată, cu lapte și alune. De la Silvi. Chiar nu vrei un ceal? Hal să facem pe englezoaicele, e ora cinci. *(Cleo se duce la bucătărie.)* Cleo, mă auzi? Mă auzi? Englez — englez, dar numai că nu i-a dat de înțeles să-i ducă bagajul în cameră! L-aș fi pocnit... Silvi, care vorbește o engleză perfectă, fără să fi fost o secundă în țara lui Richard al treilea... Iar ăla vrea s-o incurce cu un argou de mai-danist. În schimb, frumos, tehnician de pică... A venit la probe. Peste două zile, s-ar putea să zboare...

(Sorb amîndouă din ceștile de ceai.)

CLEO: Cine?

VALI: Ei, cine, avionul, că doar pentru el a venit, nu pentru ea. Cleo, de cînd ne cunoaștem noi, toate trei?

CLEO: De la patru ani, atunci v-ați mutat pe strada noastră. Doamne, ce mai mîscări desenam pe asfalt! Nebunul ăla de Sever... El ne-a învățat.

VALI: Te mai vezi cu el?

CLEO: De la divorț, parcă ți-am mai spus...

VALI: Nu mi-ai spus, eu sînt o fină, nu te-am întrebat.

CLEO: De patru ori... Acum îi arde... Înainte nu-i ardea. E că un copil. „Cleo, nu vrei?” Mă uit la el stupefiată, și în loc să-l reped, îi zic: „Bavreau”... Pe urmă, pleacă fluierînd la săpăturile lui. Și, peste o lună, din nou mă trezesc cu el. Ducu e mort după mutra lui.

VALI: Poate vă împăcați...

CLEO: *Jamais*... N-am cu cine. Îl știi, e adorabil... dar cu capul în nori. Iar eu sînt prea cu picioarele pe pămînt... Ultima dată mi-a zis că a dat de niște vestigii care... Mi-a spus că nu va muri pînă nu va descoperi marele mormînt. Spune tu, cu cine să trăiești? Nu pune în pușculiță un leu din salariul lui. Îl întrebam. El ridica din umeri. Nu, să nu-ți închipui! Nu e unul din ăia... Le plătea muncitorilor, seară de seară, să-l asculte istorie... Și ăia îl ascultau cu gura căscată, și eu n-aveam cu ce să plătesc rata la Bonanza...

VALI: Și dacă o să-l găsească?

CLEO: Să se însoare cu el! Dacă n-ar fi singurătatea asta cîinoasă... Să mă scol la cinci, la șase să fiu la creșă, să las copilul unei femei de inimă ca să-l predea la șapte educatoarei... Eu, la șapte fără un sfert, să fiu cu mîinile

* Joyce.

sub apă, să le' free cu peria un sfert de oră, ca la șapte fix să încep să tai... Și n-am dreptul să tai oricum. Înțelegi ?

VALI : Înțeleg... A propoz, nu vrei să-ți recit o poezie de Ovidiu, în latină ?

CLEO : Ce te-a apucat ? *(Se îndreaptă spre frigider, bănuim, așa cum e înțoarsă cu spatelul spre noi, că face un pachet.)*

VALI Băiatul ăsteia cu puloverul e asistent la Cantacuzino. El mi-a adus pachetul.

CLEO Trimis de mămică...

VALI De ea, de ne ea, n-are importanță. M-a ținut o oră cu „Fristele” lui Ovidiu... În latineste. Eu nu știu o boabă.

CLEO Precise n-a intrat la facultate...

VALI Precise.

CLEO Vali, ultă-te în ochii mei ! *(Vali se uită.)* Tu nu faci acum... cum dracu' îi spune... ? Mai ții minte, cînd ne aduna, simbăta, după tort, tata, să ne țină, cum se chema, scurt, lung, scurt... Tu erai prima care ridicai două degete, ca la școală... Să nu spui că n-ai fost o tociară ! Sever desenase pe asfalt un mormînt, cred că ăla pe care îl vede și azi, noi, mai...

VALI Țin minte. Noi desenasem... Toată dimineața ne-am uitat la tatăl lui Sever, prin gard, cum făcea plajă. Îi ieșise un furuncul pe-o bucă... Tu i l-ai făcut cît un munte, și eu, alături, încercam, cu cretă roșie, să te corectez...

CLEO : Stai, nu divaga ! Hait, c-am găsit ! Deviere, Vali... Tata ne-a întrebat ce e „devierea”, și tu, grăbită, ai ridicat degetele, pe urmă le-ai lăsat încet, încet în jos, și, neștiind ce să faci cu ele, le-ai vîrit în gură... Uite, cu mine să nu faci devieri, nu merge, ai înțeles ? Doamne, cum trece timpul ! Mai am o oră jumătate pînă... Și te pomenești că-ți place de asistentul... Să nu mă...

VALI Nu te, pe cuvînt... Trebuie să a- dau și cu vieții mele ceva, peste Gioisul tău și croșetatul meu. Nu te mai tot uita la ceas ! Ești fără milă. Stau ore, zile și etc... singură, vîl la mine o dată la fiecare opt ore, și acu' vrei să te cari... Păi cum să nu deviez, în condițiile astea ? Poate vine Silvi și te duce cu mașina... Am împrumutat-o ieri cu două sute, pentru benzină. Știi cum e... Nu vrea să pară cu Trabantul ei sub Audi-ul conservator al ăluia. Să vezi că Silvi are să ajungă pilot... Să mă aia în ochi dacă nu va fi așa ! Meritul e și-al lui John, tipul deștept în tehnică, ce mai ! Știe fiecare șurubel de la BAC. I-a zis, într-o zi, că dacă vrea poate s-o plimbe cu avionul... Ea, știi cum e Silvi, s-a dat di grando, a refuzat pe motiv că toată dimineața a pilotat un Cessna. Tu ai habar ce-i aia ? În orice caz,

un avion... Englezul a rămas *bouche-bée*. Ai răbdare ! Acum se pregătește să dea examen la planoare. Tu știi ce-s alea ? O să reușească, ai să vezi, Cleo...

A zis că, decît interpretă, mai bine să stropască cu un Sinpetru gramincele...
CLEO : Cu un Sinpetru ?... Stai, că știu ! A venit la noi unul, acum trei luni, de acolo, un pilot. Avea brațul făcut zob. Dacă nu i-aș fi văzut ochii înaintea de operație, n-aș fi rezistat paispe ore să-i cos nerv cu nerv, venă cu venă, ligament cu ligament... După ce s-a făcut bine, mi-a trimis o vedere cu un avion ; și o curcă... La Sfîntu Petru, se zice, cresc cele mai mari curci din țară. Dacă nu mi-o trimetea tranșată, fără os, învelită în staniol de Slatina... Preferam, în loc de vedere, o invitație să mă duc la el ; aș fi zburat. Ochii lui Peter O'Toole...

(Sună din nou telefonul. Cleo vrea să se îndrepte spre el, dar Vali îi ține scun că se duce ea. Sare într-un picior, spre nemulțumirea Cleopatrei.)

VALI *(după ce ridică receptorul)* : Alo, alo... *(Se uită speriată la Cleo. Acoperă microfonul cu mîna, să nu fie auzită.)* Sever — ce să-i spun ?

CLEO : Că nu sînt aici și că n-am fost de-o săptămînă. M-am plimbat cu asistentul tău...

VALI Severe, n-a fost pe-aici... Mi-a promis, dar... *(Acoperă microfonul.)* Cleo, nu fi timpită, mă supăr.

CLEO : Și eu mă supăr. *(Se face că-și ia țigările înapoi.)*

VALI Mi-a promis că vine, dar a avut zile grele, Severe, mi-a telefonat. A propoz, tu de unde suni ? Pe banii instituției ? Bine, atunci merge... Dragă... N-are, Severe ! Cum să aibă... Adică, eu de unde să știu ? Poate o fi avînd. *(Același gest.)* Cleo, nu mă fă să mint... Severe, eu ce pot să-ți spun ? Acum două zile am văzut-o din autobuz într-un... *(Către Cleo.)* În ce ? Într-un Audi, era cu șeful... De unde știu că era cu șeful ? Nu era nici un șef, dacă vrei să te informez exact, era cu Traian Pompei Cornelius și e...

CLEO : Academician...

VALI *(către Cleo)* : Las-o moartă... În sensul că tu ce mai faci cu mormîntul ăla ? Severe, și mie mi-e dor de copilărie. Totdeauna am crezut că ai să-l găsești. Cum, totul, un vax ? Deocamdată... doar un schelet și o vatră care atestă... ? Dacă atestă, tot 'e ceva... *(Cleo s-a dus la baie. S-a așezat pe WC și își ține capul în palme.)* Ce-ai zis ? Alo, aloooo ! Gata, s-a întrerupt.

CLEO Ce-a zis ?

VALI *(sărînd într-un picior spre fotoliul de reședință)* : A zis că, după cîtă

minte ai mira, să te miri să te lîmbi într-un Audi cu patronul unei firme de veeuri. Tu ai vrut Audi. Tu îl iubești, Cleo...

CLEO : Dacă ar fi găsit un bănuț de pe vremea lui Mircea cel Bătrîn, m-ar fi schimbat cu unul din timpul lui Vlad Țepeș... Unde ești tu, Țepeș-Doamne? Măi, e șase fără un sfert, Silvi asta cred că i-a dus, pînă la urmă, bagajele lui John în cameră!

VALI : Nu e *fânul*... Ține ca o proastă la Gelu, și Gelu...

CLEO : Ce-i cu Gelu?

VALI : N-am nici un drept să mă amestec, e viața ei...

CLEO : Vali, eu știu că tu ții mai mult la ea decît la mine. Dintotdeauna ai ținut. Parcă nu-mi aduc aminte că împărțeam în recreații mîncarea cu ea?! Să nu negi! V-am prins în closet Acolo v-ai ascuns de mine... Bine, știu, e mai veselă, mai tonică, cum îți place ție să zici, poate mai nefericită, cu toate că nu sînt de acord... Dar de ajutat, cu adevărat, numai eu te-am ajutat.

VALI : Dacă nu m-ai fi ajutat tu mai mult, n-ai fi fost azi înaintea ei aici. Cleo, dă-o dracului, zău, ne purtăm ca niște copii! De ce nu înțelegi, pentru numele lui Dumnezeu, că, fiind mai bună prietenă cu ea, amîndouă sîntem cele mai bune prietene cu tine? Ontogenetic, sistemul nervos ia naștere din ectodermul plăcii dorsale neurale a embrionului, care are forma unui șanț, mărginit de două creste neurale, din care vor lua naștere ganglionii spinali și cei vegetativi simpatici... *(O spune cu ochii închiși, ca pe o poezie. Rid amîndouă. Cleo o sărută.)* Cine a stat cu tine, nopțile, ca să repeți și mai ales, leșezi, cum ai fost, să nu adormi?! Vali și Silvi.

CLEO : Te rog să mă ierți, sînt o măgărită. Dacă nu mă ierți, te strîng de piciorul bolnav... pînă...

VALI : Au, nebuno! Mi-ai atins tuberozitatea calcaneului! *(Rid din nou.)*

CLEO : Tu ai fi fost cap de promoție la orice facultate. Ha, ha, ha... Într-o noapte, cînd era de serviciu Silvi... Eram cu două zile înainte de primul examen, la pămînt, ce mai! A avut proasta inspirație să nu mă întrebe cîteva minute la rînd, și eu am adormit buștean... A doua zi dimineată, cu cearcăne la ochi *(ride)*, dezamăgită total, ce crezi că m-a întrebat?

VALI *(curioasă)* : Ce?

CLEO : Cum se numește glanda mixtă, dezvoltată în regiunea lombară, și co-

horită în scrot prin canalul inghinal, și care are o formă ovală turtită puțin lateral...? Ha, ha, ha... Habar n-aveam!

VALI *(croșetînd)* : Nici eu nu mai știu. CLEO *(ride ca o nebună)* : Ghici ghici-toarea mea!

VALI : În ce parte a trupului se află? CLEO : La mijloc.

(Vali se concentrează.)

VALI : Regiunea hipogastrică?

CLEO : Călduț. *(Aprinde două țigări.)*

VALI : Fosa iliacă?

CLEO : Vai, ce rece!

VALI : Măgărițo, simfiza pubiană...

CLEO *(încercîndu-se de ris)* : Aproape fierbinte...

VALI *(supărată)* : Fire-ai să fii! Du-te atunci și fă o omletă din două ouă...

CLEO : Fierbinte, fierbinte...

VALI : Ba fă din șase, sînt sigură că vine și Silvi. Aoleo! Dă telefon la doamna Danciu! E șase și un sfert, tu...

(Cleo se îndreaptă spre telefon.)

CLEO : Doamna Danciu? Săru-mîna, doamnă Danciu. Eu, Cleo... Ia-l dumneata pe Ducu și lasă-l, în drum, la tata, o să se bucure că-i fac o surpriză. Eu sînt de gardă. Vă aduc, vă aduc, da' să știți că n-am decît BT... Bunc, și alea. Așa zic și eu... Ce vă face echipa de fotbal? Bine, îmi imagineam... Să știți însă că pe colegul lui Ducu trebuie neapărat să-l duceți la un radiolog. Pe ăla de vrăți să-l faceți violonist... Pe Ionuț, doamnă Danciu, ce dracu', nici nu știți cum îi cheamă? L-am văzut azi-dimineață. Nu, nu vă speriați! Așa, pentru orice eventualitate. Și nu mai fumați cu copiii la un loc, doar aveți cinci camere! Are, clar, o tuse tubagică... M-aș uita eu, doamnă Danciu, dar eu sînt de nervi. Alții se tale, eu îi cos, nu mă pricep la plămîni... Nu, precis n-are nimic, numai așa, preventiv... Și, mîine-dimineață am să vă aduc și niște 9-vita, pentru cei mici. Dacă am luat și? Cum să nu, cu asta am crescut... și cu „Rucăr“, că mama n-a vrut să-și strice pieptul. Îți mulțumesc mult, din suflet, doamnă Danciu. Precis, tata o să se bucure! Uf! Am rezolvat-o și pe-asta. Cred că tata o să facă icter. Ducu o să-l întrebe pînă la răsăritul soarelui „De ce porumbelul are aripi și cîinele nu...?“

VALI : Ar trebui să-l anunți tu, totuși... CLEO : Pe tata? Aș! Parcă e prima oară... Tu nu știi cum e? Ar zice că i s-a cerut un articol urgent despre Frontul Antisandinist... *(Cleo dă drumul la radio, apoi se duce la frigider, scoate ouăle și intră în bucătărie. Ușa, către*

bucătărie e cu *geam*.) Dragă, înțeleg să ai copii, dacă mă remărit, și eu mai vreau doi... dar nici așa! Știi cât primește? Patru mii, plus pensie o mie, iar nea Danciu are un salariu de... În sfârșit, n-are importanță, că tot nu-i dă nimic din el, cred că sub două mii... Apropos, tu cu cât rămâi pe lună din salariu?

VALI Ia vezi, e destul de fierbinte omleta? (*Rid amîndouă ca nebunele.*) Dacă n-ar fi tata... Tu, Cleo, pe cuvînt, trebuie să mă apuc să-i fac pu-lloverul! Peste două săptămîni ia prima. (*Se aude cheia în broască.*)

VALI Vine scumpa, vine! (*Aruncă lucrul de mîină.*)

CLEO (*cu țigăia*): Ei i-ai dat cheie, mie mi-o lași sub preș, s-a marcat! (*Apare Silvi, cu o sticlă de șampanie în mîină. E o fată de aceeași vîrstă cu Vali și Cleo, frumoasă, exuberantă. Giftie.*)

SILVI Liftul nu merge. După mirosul de eter de pe scări, mi-am dat seama că e și Cleo. Fetelor, vă pup, pe urmă să ghiciți ce am în această sticlă. (*Se sărută, Cleo așază masa, ajutată de Vali.*) Hai, cocostîrcule, zi-l...

VALI Mărgăritar...

CLEO: Șampanșkoe!

SILVI (*scofînd, cu încetîntorul, hîrtia. Fetele se miră*): Gordon.

CLEO: Sper că nu i-ai dus ăluia valizele (*arată cu degetul în sus*), că te pocnesc! Un malstru nenorocit!

SILVI: Nu toți pot fi arheologi. Șampania e de la el, dar evenimentul e al meu și n-are nimic comun cu bagajele. Sînt o lady... (*Se așază la masă.*) N-o bem acum. Va trona aici, în mijloc, ca o regină, pînă primesc rezultatul. Fetelor, i-am înnebunit, pur și simplu. Se uitau bieții profesori unii la alții, năucii... Știți, cînd mă pornesc, sînt ca un turbojet.

CLEO Stai, mă, adică unde ai fost?

SILVI (*se uită spre Vali*) Nu i-ai spus?

VALI Vag... Stimată croitoreasă de nervi, în curînd vei avea de-a face cu un mare pilot: Silvia Croitoru.

SILVI Miine se dau rezultatele. Vai, fetelor, dacă m-ați fi văzut, ați fi făcut pe voi de ris! Aia ajunge! eu — nu, dă-i și dă-i IAR-16, IAR-827 Dacic, ROMBAC, ICAR comercial, ICAR universal, Tupolev, Iliia Murîmeț, Iliușin, Pușkin, Boeing 707—320, IAR-99 Alba-tros, care mie îmi place cel mai mult, Boeing E-3 A. Sentry, patru turbo-reactoare cu dublu flux... Oprește-te,

oprește-te, tovarășă, perfect! Eu — nu, și dă-i și dă-i: IS-28 Motor planor, Motor grup motopropulsor format din motor rîcit cu aer Limbach SL 1700, E 1 de 68 cai putere antrenînd o elice bipală cu pas variabil de tip Hoffman...

CLEO (*ironic*): Ei, oprește-te, tovarășă...

VALI Și ea — dă-i și dă-i...

SILVI Ce, vă batotei joc de mine?! (*Pune mîna pe sticlă.*)

CLEO Te rog să nu bei, că bani de taxi n-am. Silvi, zău nu te înțeleg: ce te-a apucat, mă, cu pilotajul ăsta? Nu pricep. Eu, de cite ori zbor, vomit...

SILVI Fetelor, să vezi deasupra cer, la dreapta cer, la stînga cer și jos împuștitul ăsta de pămînt, care mi-e atît de drag... Probabil că inginerul-șef i-a spus lui John unde sînt. M-am trezit cu el la ieșirea din hangar. Mi-a întins sticla, apoi, nedumerit, m-a măsurat din cap pînă în picioare...

VALI: Doar nu voiai să te măsoare cu metrul. Sînt convinsă că inginerul-șef i-a spus că dai examen, și probabil i-a șoptit și că ești foarte bine pregătită. Omul s-a conformat, ca un englez...

SILVI Totuși, de ce m-a măsurat așa, fetelor? Nu era uitătură de bărbat pro-fitor, e serios, are patru copii, doi de la prima nevastă, ceilalți doi de la a doua, puțin 'cam bătăran cînd bea prea mult scotch, dar un cunoscător în materie, a-nțlia, pe cuvînt... De dimineată am asistat la o probă de motor, știți cum uruie un motor în sarcină maximă? Nu, atunci s-a uitat la mine foarte normal. Mă îngrijorează, e limpede. Ceva nu i-a plăcut... De ce s-a uitat disprețuitor cînd am ieșit de la examen, și nu s-a uitat urît la proba de motor?

CLEO: Acum ce vrei, să-mi stea omleta în gît că nu s-a uitat nu știu cum la proba de motor? Și, pe urmă?

SILVI Pe urmă, el în Audi, eu în Trabant, el la Inter, eu la voi...

CLEO: Eram sigură că treci mai întîi pe la Gelu, m-am temut că o să întîrzi. Aia, dacă nu-i faci o mîncare alambicată, cu zece sosuri și șapte...

SILVI Nu i-ai spus?

VALI Ce să-i spun?

SILVI Că au venit ai lui.

VALI Nu i-am spus.

SILVI Mă, secretoasă mai ești! Au venit ai lui, din serviciul comandat, pentru două luni. Dacă au venit ei, înseamnă că sînt în plus eu. Simplu: mă-sa nu mă place, eu n-o plac...

VALI : Și tu ești de vină, dragă Silvi, nici măcar n-ai văzut-o. Nici așa ! Put-
teai să ți-o apropii...

CLEO : Dar tu de ce nu ți-ai apropiat-o
pe madam... ?

VALI : Pentru că nu era de apropiat.

SILVI : Iar asta e de îndepărtat. Fetelor,
eu simt, mă știți, nu de ieri de azi, am
al dracului de bine dezvoltat simțul
ăsta, al afecțiunii, indiferent de la cine
către cine...

CLEO : Și Gelu ? Tu ești pe lângă el o
cadină...

SILVI : Dar el e pașă.

VALI : Fără personalitate...

SILVI : Vali, te rog !

VALI : Nu mă mai tot ruga atît (*sare
într-un picior, cu vasele, spre bucătă-
rie. Cîteva clipe nu li se văd, la toate
trei, decît umbrele prin geamul ușii.*)
Dacă Gelu ar fi bărbat, ar pune pi-
ciorul în prag.

SILVI : E cu trei ani mai mic ca mine.

VALI : Dar trăiește cu tine de cinci, și
tu-i gătești, în lipsa alor lui, de șapte.

CLEO : E normal, iar el o iubește...

(*Sună telefonul.*)

VALI : Da, tată, eu sînt, cu Silvi și Cleo.
Am să le transmit. Sigur... Cum merge
traducerea ? Merge, tată, numai că a
fost aminată pe anul celălalt. Nu.
tată, nu-i nevoie să vii, a fost mama,
ți-am spus. Ea ce face ? La magazin ?
De patru ore ? Și de ce nu te duci s-o
schimbi ? Nu știi la care... *Col-roulé*,
deci, vrei. Bine, tată. Ca să nu mai
porți cravată... Cu prima aia ce se mai
aude ? Nu v-ai făcut planul ? Înțe-
legi, sînt în pom... Nu de tot. O să
vi-l faceți ? Pentru niște garnituri de
doi lei... (*Către fete.*) Mașinile-s gata,
dar le lipsesc garnituri de un leu
șaptezeci și cinci de bani bucata. Bine,
tată. Te rog însă să-l îndeplinești și
să-l depășești, nu uita că mi-ai promis
că o jumătate din rata la casă mi-o
plătești dumneata...

SILVI : Spune-i că-l... Sărut-mîna din
partea mea.

CLEO : Și-a mea. Cînd eram în liceu,
eram îndrăgostită de el. Ce tip !

VALI : Te rog, tată, ai grijă de ea... Am
să-i croșetez niște ciorapi de lînă. Ei,
promit, și ce dacă promit ? Nu mă țin
de cuvînt ? Bine, tată. Pa, pa, tătuț
scump ! (*A pus receptorul în furcă.*
Vali se uită spre tavan și își duce o
mînă la creștet.)

CLEO : Silvi, toate necazurile pornesc de
aici, nu-i bine să ai de-a face cu băr-
bați de vîrsta ta. De-a face, în sfîrșit...
Dar să te căsătorești ? Am făcut o sta-
tistică, cu fetele...

SILVI : Și eu am făcut cîte s-au căsă-
torit, cîte au divorțat.

CLEO : Ei, nu mai spune ! Eram șase
clase paralele, douăzeci și cinci la
sută au divorțat. Zece la sută nu s-au
căsătorit. Printre care eu și Vali...

CLEO : Dacă generalizăm statistica, după
liceul nostru... Profesoare bune, e
drept. Colegi...

VALI : Lichele, nu ?

SILVI : Exclusivistă, ca întotdeauna ! Eu,
dacă s-ar fi putut, m-aș fi căsătorit
cu tatăl tău...

CLEO : Și mama ei ce ți-ar fi făcut ?

SILVI : Stai, nu așa, la vîrsta cînd ea nu
era !

VALI : Silvi, dacă te mai aud o dată că
spui nerozii, te ciup pînă la sînge...
(*O ciupește de picior.*) Și eu recunosc
că era un tip, ce mai ! Fetelor, feri-
cirea e în muncă, ascultați-mă pe
mine !

CLEO : Pareă numai ea muncește... Eu
am dat-o-n bară, recunosc. Am crezut
că fericirea e veșnică. Dar tu, dragă
Vali ? De ce nu vrei să fii de acord
că sînt oameni care, prin natura mun-
cii lor, refuză compromisul oricărei
căsătorii ? Alții socotesc burlăcia o me-
teahnă, o boală, o... Avea bunica o
vorbă... Eu v-o spun delicat „Mă-
rită-te, Cleo... Și, pe urmă, n-ai decît
să te desparți... Rămii liberă și la cap,
și la mijloc, și la pungă”. Eu am ră-
mas la cap și la pungă. Silvi, ce-ar fi
să gustăm din poșirea asta albastră ?
Crezi că face cît o țuică de Plătești ?

SILVI : Și cine te duce, pe urmă, la spi-
tal ? Eu zic să semnăm sticla de pe
acum. Nu se poate, fetelor, să nu reu-
șesc... Și-atunci am să mă mărit cu
cerul. Și cum o să mă apropii de cîto-
stea de mîna a doua, o să mă gîndesc
la tine, Cleo, și cînd o să-mi iasă în
fața ochilor planeta albastră...

CLEO : Ai să te gîndești la ea.

SILVI : Nu, la noi trei... (*Semnează stic-
cla.*) Cleo, am stat de vorbă cu direc-
torul de la Sfîntu Petru. Mi-a vorbit
de tine ca de o somitate. Ai redat
văzduhului un mare pilot.

CLEO : Dacă era mare pilot, de ce a con-
dus mașina beat ?

SILVIA : Nu era obișnuit cu pămîntul.
Acolo, sus, șoseaua e cu mult mai
largă... Fetelor, cînd am sărit prima
dată cu parașuta, cu toată frica, mi-a
venit să mor de fericire ! Eram ca cel
mai înalt zgîrie-nori... Alea ameri-
cane, pe lângă mine, un vax ! Pluteam
deasupra pămîntului, cu brațele desfă-
cute, cu lacrimi în ochi. Și-mi ziceam :
pămîntule, vin la tine, fii bun cu mine,
dă-mi și mie fericirea pe care o meriți !
Uite, eu sînt deasupra ta, te văd fru-

mos și te iubesc... Și mă uitam la pământ și nu trăgeam de manetă. Mă apropiam de el, cum m-aș fi apropiat de un iubit. Pământule, nu fi rău, spune-mi că voi fi fericită, te rog, dacă îmi promiți am să te survolez cu un Albatros IAR-99... În clipa aia, ca din senin, a trecut un Albatros albastru pe lângă mine, și am citit pe buzele pilotului cum mă înjură. Am tras de manetă.

CLEO : Uf ! Doamne, ce te cîrpeam dacă n-o trăgeai !

SILVI : Cînd am ajuns la pământ și m-am uitat la altimetru, am înlemnit. Instructorul m-a făcut cu ou și cu oțet : „Iresponsabilo ! Unde ți-a fost mintea, cretino ? Am să te dau afară ! Am să te...”

VALI : Și de ce nu te-a dat ?

SILVI : Pentru că l-am dat gata : „To-varășe instructor ! Am vrut să ajung mai repede la dumneavoastră...”

VALI : Și pentru asta lăcrimezi ?

SILVI : Da. Pentru că în clipa aceea, de fapt, mă gîndeam la Gelu, și el nu mi-a dat în patru zile nici un telefon.

CLEO : E opt fără douăzeci și cinci. Silvi, pe cai !

SILVI : Stai, dragă, în patru minute sîntem acolo. Cu motopirțul meu, ajungem și în trei, dacă îl calc pe coadă. Fotelor, ce dor îmi era de voi ! De ce-o fi simțind omul nevoia să nu trăiască singur ? Lui Cleo ce-i pasă, are un finger de copil ! Vall, hai să facem și noi cîte unul. Mergem, așa, pe stradă... Urite nu sîntem, proaste, nici atît... Dar asta nu contează, s-ar putea să fie el prost. Dacă vedem un bărbat frumos, ne oprim în fața lui și-i zicem : pământule iubit, fă-ne și nouă un satelit, care să plîngă și să facă... (*Silvi se ridică în picioare.*) Uneori îmi vine să mă duc la mama lui Gelu și s-o strîng de gît, uite-așa !

CLEO : De ce să nu-l strîngi pe el ?

VALI : Bravo ! Și-atunci, cu cine mai face satelitul ?

CLEO : La asta nu m-am gîndit.

(*Rid toate trei și se sărută pe deasupra sticlei cu șampanie.*)

SILVI : Doamne, ce uitucă sînt ! Cleo... am uitat să-ți dau ceva... (*Cotrobăie prin geantă.*) Te-am sunat și la spital, pe urmă am uitat. (*Scoate un plic.*)

CLEO : De la nevasta pilotului, din poarta raiului. Are doi copii. O cheamă Silvia, ca pe tine. „Dragă doamnă doctor Vișan. Am să vă fiu recunoscătoare toată viața. Nu e zi ca soțul meu să nu-mi vorbească de dumneavoastră. Dacă aveți drum prin părțile astea, so-cotiți că veniți acasă...”

VALI : Ce copii frumoși !

CLEO : Și ea e superbă...

SILVI : Dar el unde e ?

VALI : Și poza cine s-o fi făcut ? Ea ?

CLEO : Ar fi fost o idee. Vali, am văzut că alapă caldă. Ce-ar fi să-ți sporesc cheltuiețile ? Administratorul nostru a făcut pușcărie și zice că nu suportă altă temperatură decît cea de acolo...

VALI : Vezi că în dulăpiorul de sus am prosoape curate. Mi-a adus mama... (*Cleo intră în baie. Auzim dușul.*) E o fată bună, dar uneori mă obosește...

SILVI : Ești cu nervii în batistă, asta e, Vali ! Noi venim, ne descotorosim de ale noastre, cum s-ar zice, ne spargem farfuriile în sufletul tău... Tu taci, și cînd vrei să vorbești buzele ți se închid la loc, și iar taci. Crezi că nu te urmăresc ? De la început ți-am spus că nu te merită. Mă, Vali, cît ești tu de deșteaptă, n-ai învățat un lucru elementar : cînd un om e incapabil să ți se uite în ochi, ăla nu e om. Eu, de-acum, așa am să fac : uită-te, măl băiatule, în ochii mei, dar adînc și intens, să văd ce viermi ascunzi în suflet !

CLEO (*de dincolo*) : Să nu mă birfiți ! Să știți că m-am îngrășat. Parcă n-aveam picioarele așa de groase... Vali, ăsta e Rexona pe care ți l-am adus eu ?

VALI : Da, de ce ?

CLEO : Ca să știu dacă să mă săpunesc ca lumea...

VALI : Vezi că sus e un șampon, tot de la tine... Îți miroase groaznic părul a eter !

CLEO : Poate să-mi miroasă și-a gaz, la două săptămîni ajunge, și-așa e rar...

SILVI : Am crezut la un moment dat că tu ai să fii cea mai fericită dintre noi. În liceu îți indiviam compunerile, poeziile, și dacă am învățat engleza pe care o știu, încăpătînarea de-atunci mi-a venit de la tine...

VALI : Și nu sînt fericită ?

SILVI : Nu ești.

VALI : Măi, ce perspicace ești ! Dar să știi, Silvi, că nici nefericită nu sînt. Am preocupările mele, lecturile mele, munca mea, dincolo de traduceri... Mi-am pus în minte ca nici unul dintre elevii mei să nu termine liceul fără să știe engleza, dar așa, s-o poată vorbi fluent ! E și munca o fericire. Tu crezi, acum, că mă ascund în spatele unui scut termic, și cu el fi ard pe toți cei ce vor să-mi jidărească lăuntru... Sînt cînstită. Deși te-aș minți dacă...

CLEO (*de dincolo*) : Vali, ți-a mai încercat ăla ușa ?

VALI : Care ăla ?

CLEO : Ei, care ăla, ăla care a apăsat pe clanță și era să-l bată Ali.

VALI (agatat): Nu, dar e prin cartier. În blocul din vecini, la opt, au spart ușile cu ranga.

SILVI Uneori mi-e teamă că intrăm în obișnuință, că ne mulțumim cu ce avem și declarăm sus și tare că... Și eu sint cinstită, dar fericită nu sint. Sar cu parașuta, traduc tehnica lui John, impecabil, îndrept frazele compatrioților mei și uneori chiar idioile, ca John să nu creadă că sintem ageamii ca ei în cultură. În afară de tehnică, n-a citit în viața lui o carte! Sint oameni care iau lumea așa cum e, eu nu pot, eu vreau mai mult și mai bine. De-aș reuși la școala de pilotaj! Pilot de încercare mă fac, să știi...

VALI (lasă lucrul de mână și o privește intens): Vino să-ți încerc fața, doamna Cornelius are bustul tău. (Silvi se ridică și Vali măsoară fața puloverului.) Aș dori din tot sufletul să reușești în toate, așa de mult aș dori... Mă crezi? Atunci cînd i-a cusut Cleo mîna pilotului, n-am dormit o noapte și am regretat că nu sint credincioasă. Aș fi făcut o slujbă să-i reușască operația, era prima ei încercare de acest fel. Nu i-am mărturisit niciodată cît m-am bucurat. Eu cred că e bun, ce zici?

SILVI Ce e bun?

VALI Tu unde ești cu gîndurile?

SILVI Am impresia că toate trei sintem la un pas de ceva, și că pasul ăsta sau ni se refuză, sau nu știm noi cum să-l facem... Vali, vreau să-ți spun un secret: John a zis că dacă îl plac el e gata să divorțeze și să mă ia de nevastă.

VALI Și tu ce i-ai spus?

SILVI Că la noi un bărbat care se căsătorește de trei ori, pe lângă faptul că e neserios, e și curvar.

VALI Chiar așa i-ai zis? Și el a priceput măcar?

SILVI Cred că a priceput, altfel nu-mi cumpăra șampania și nu mi-ar fi sărutat mîna la despărțire, cu toate că sărutul mîinii nu-i obicei englezesc. Să mă ceară el pe mine de nevastă! M-am simțit umilită, qă crezi? Asta pentru că știe că are zece lire pe oră, vilă la țară, casă la Londra și un cont în... Nu suport ideea să mă creadă cineva... Înnebunesc, Vali! Își închipuie că dacă el nu știe nici englezește ca lumea, și eu știu patru limbi, tot eu sint o proastă și se cade să cerșesc. (Se uită la ceas.) Cleo, tu vrei să ajungi la gardă, dimineată?

CLEO (deschizînd ușa): Am dat de Diorul pe care nu i l-am adus eu. Cine ți l-a cadorisit, Vali?

VALI: Moș Gerilă, de Crăciun, din banii lui tătușu.

CLEO: Tata nu-ar fi cumpărat o broșură despre dezvoltarea socialismului în capitalism. (Cleo iese din baie învelită în prosop. Fuge cu hainele spre bucătărie.) Vali, pină mă îmbrac, mai beau un ceai dum-dum, să rezist. Azi e luni. Cei ce-au băut ieri s-au dros de dimineață și-și taie degetele în schimbul doi. Gărzile de luna și de sărbători ar trebui plătite înzecit... (Apare cu ceașca.) Văleleu, mai am un sfert de oră! Hai, Silvi! Te rog, nu te supăra că te smulg prietenei tale mult iubite. Sint convinși că după ce plecăm îl pune pe Prokofiev, iubitul ei bătrînor, și se apucă de tradus din americanul ăla la fel de bătrînor... Cum îl cheamă?

VALI Dă-l în brînză! familia nu vrea să renunțe la drepturile de autor. Bogați, bogați, dar... Cleo, te rog, ia cheia cu tine. Mîine, după ce ieși din gardă, te vrei într-o gură de tun, dai foc la pulbere și te propulsezi frumos-frumușel la mine. Silvi... șampania o bem toate trei. Încuiați de două ori și faceți puțină gălăgie la ieșire. Fetele pleacă, nu înainte de a se săruta.) Cleo, gardă ușoară! Silvi, știi ce-ți doresc...

SILVI Și eu ție...

(Cleo rostește cu voce îngroșată ceva nedeslușit.

Vali se duce la ușă. Încearcă să calce pe piciorul bolnav. O doare, cu toate astea nu renunță. Închide capacul vizorului. Se întoarce. Alege dintr-un raft un disc. Pornește modestul pick-up. Stinge lumina și aprinde veioza de lîngă fotoliu. Scoate un caiet de școală și, cu cartea pe genunchi, începe să traducă. Se aud bătăi discrete în ușă. Vali lasă caietul și, scoțînd o andrea de la pulover, o ține în sus, ca pe o sulită.)

VALI Cine e?

POMPEI Domnișoară Valeria, nu vă supărați, dar mi-am dat seama că la latină... și atunci... Atunci am tradus pentru dumneavoastră...

VALI Scuză-mă, domnule Pompei, dar nu mă pot ridica să deschid. A fost doctorița și mi-a spus să nu fac nici un efort cu piciorul.

POMPEI Nici nu e nevoie, domnișoară Valeria. Dacă nu vă deranjează, aș putea citi de aici... Am cu mine lanterna.

„Închipuire este ce-am scris și-am

răspîndit,
Așa că mai departe ca mine a sărit!
E desfătare scrisul și joc fără de rost,
Oglîndă minții mele niciînd el nu
mi-a fost!

N-au toți acei ce cîntă războiul suflet
rău:
Nu-i Accius atroce, Terentius mîncău!
Moșneagul de la Teos de ar fi fost să-l
lau
Ne-a învățat și-amorul și vinuri cum
se beau..."

Vă place, domnișoară Valeria?

VALI: Îmi place, domnule Pompei.

POMPEI (continuă):

Deși ți-al spus amorul în versuri, după
plac,

N-al pățimit nimica nici tu, o Calimac,
Amorul lui Menandru stă chiar pe

primul loc

Dar îl citește și astăzi toți tinerii cu

foc...

Ce este Iliada, decît un adulter?

Amantul și bărbatul se iau de gît și

pier!

La început, din cauza acelei vechi

Brisei

Aheii sar la luptă și pier uclși, ahei! *

Vă place, domnișoară Valeria?

VALI: Aproximativ, domnule Pompei...

POMPEI: N-am putut mai bine astăzi.

Am fost trimiși să facem recensămîntul

animalelor. Peste trei zile, dacă mai

vreți, că două plec pe teren.

VALI: Noapte bună, domnule Traian.

POMPEI: Somn ușor și vise plăcute, domnișoară Valeria.

(Scena se întuneacă. Nu se mai aude muzica. Apoi, se luminează încet. În același fotoliu, cu picioarele sprijinite de marginea unui scaun, Vali traduce. E, nemulțumită. Nu găsește echivalentul unui cuvînt. Se străduiește să calce cu piciorul bolnav spre bibliotecă. Face eforturi. Găsește cartea dorită și se întoarce în fotoliul ei. După mișcarea buzelor, înțelegem că vrea să simtă muzicalitatea frazei. Rahmaninov, în surdîină, întreține atmosfera. Se aud bătăi în ușa.)

VALI Cine e?

O VOCE DE FEMEIE: Tovarășa Cornelius. Am sunat, dar de două ore n-avem curent.

VALI O clipă, doamnă Cornelius! Vă deschid. Știți, cu piciorul...

DOAMNA CORNELIUS: Vă rog din tot sufletul, nu deschideți! Dintr-o clipă într-alta s-ar putea să apară soțul meu. N-a mai fost pe acasă de șapte zile. Nu-i plac englezoaicele...

VALI Doamnă Cornelius, vi l-am promis pentru paisprezece. Acum sîntem în opt ianuarie. Griul mi s-a părut prea gri și l-am înlocuit cu un gri mai dulce... Nu vă cer nimic în plus. O englezoaică are fair-play-ul ei. Totuși nu vreți să intrați?

*) Traducere din Ovidiu de Eusebiu Camilar.

DOAMNA CORNELIUS: Am alîrnat de clantă punga. Gogoși calde, cu varză — trei, patru — cu brînză, două — cu magiun de cîrșe. Și niște lină. Mi-ați zis că n-aveți pentru tătutu... Să-i faceți o căciuliță.

VALI: Doamnă Cornelius, dacă nu intrați mă supăr, uite acum... (Face eforturi plictisite să se ridice din fotoliu.) Ați fost atît de amabilă cu mine... (Calcă strîmb. Scoate un urlet de durere.)

DOAMNA CORNELIUS: Țipați de durere! Așa țipă și Pompei cînd traduce. Parc-au dat hunii. Și v-am mai lăsat ceva... două tristeți, de la Ovidiu, de la mare. Domnișoară Valeria, Pompei nu bea, nu fumează, e strîngător... Taică-său n-a vrut să pună nici o...

(Se aude o tuse bărbătească. Tusea dispare după o ușă trîntită. Vali a ajuns lîngă vizor. Tusește cavernos, se uită prin vizor, apoi deschide. Punga a căzut jos. Vine cu ea în încăpere. După ce a încuiat ușa, face inventarul pungii. Lîna o aruncă pe canapea, un pachet, în frigider. A scos și două hîrtii. Se uită în pungă, o întoarce pe dos, o spală la chiuveta din bucătărie, o atîrnă de mînerul ușii. Citește.)

VALI: „Domnișoară Valeria, vă rog frumos, soțul meu cînd vine bine dispus rău, are obiceiuri, cum să zic... Să nu deschideți. Și pe Pompei să nu-l mai prostiți cu versuri și altele. Înainte de recensămîntul bovinelor, toată noaptea n-ă dormit. L-am auzit gemînd. Dacă nu era noapte, v-aș fi spus cu precizie că plîngea. El e băiat de viitor“.

(Vali rupe hîrtia. Se așază din nou pe fotoliu. Aprinde lumina de la veioză, o privește cîțva timp, pînă ce faza se stabilizează; citește cealaltă pagină. Sînt versuri traduse din Ovidiu. Vrea să rupă hîrtia. Se răzgîndește, o aruncă pe masă. Traduce din nou, apoi lasă stiloul și cade pe gînduri. Își masează piciorul bolnav. De afară se aude lițul. Ușa se trîntește cu putere. Pași grăbiți se precipită spre garsoniera ei.)

SILVI (deschizînd ușa): Vali, draga mea, victorioasă!

VALI: Bravo, Silvi! Mă bucur grozav! (Plînge.) Aveam... știi tu, îndoilele mele timpote, chiar și atunci cînd sînt sigură de ceva... Deci, ai reușit?

SILVI: La început a rulat ca o pasăre albă, apoi curenții calzi l-au transformat într-un pescăruș. O clipă mi-a fost teamă că n-are să se ridice. Și, brusc, l-am văzut în unghi de optzeci de grade urcînd spre cer...

VALI: Silvi dragă, ce-i cu tine? De ce-ai băut?

SILVI Niciodată nu mi-a fost cerul mai drag, Vali, mai albastru, mai al meu, cu toate că eu n-am bățut nici măcar un nit !Era al meu, bucuria mea... Toți oamenii ăia serioși și cu experiență se ștergeau la ochi...

VALI : Ai reușit la examen, pentru asta te bucuri ?

SILVI : A zburat ROMBAC-ul, Vali, la examen am căzut. John era lângă mine. Cît e el de frigider, l-am văzut cum i se umezesc pleoapele alea fără gene, apoi s-a îndreptat din spate și a tușit ca un lord. Adică, vezi Doamne, nici nu se putea să nu zboare așa frumos !

VALI Cum ai căzut, Silvi ? ! Nu se poate !

SILVI : A făcut apoi un ocol la stînga, și-a arătat pîteculel cu puful alb, pe urmă aripile, pe care scria Y-R unu-zero-zero, și a trecut pe deasupra noastră în aplauzele multîmii. M-au picat, tu, cu toate că am luat zece. Abia în ultima clipă și-au dat seama. Și John n-a mai putut răbda, a scos din haină o sticlă plată de argint cu Chivas Regal, și după ce i-a desfăcut dopul, mi-a dat-o așa, lateral, el uitîndu-se la cer. Cum era să nu beau ? Cînd a dus-o el la gură, s-a mirat englezeste : fata răsese tot !

VALI Silvi, tu ești beată ?

SILVI : De bucurie, Vali. Ce cretîni ! De ce nu s-au uitat înainte la dosar ? Nu și-au putut da seama că depășeam plafonul de vîrstă cu trei zile ? ! Dacă s-ar fi dat examenul acum o lună... Și-au cerut scuze, dar ROMBAC-ul a zburat... Unde e șampania ? Și Cleo ?

VALI Șampania — în frigider, Cleo — la spital. M-a sunat. A avut o noapte de coșmar.

SILVI : Niciodată n-a fost punctuală... Eu, în loc să mă duc la recepție, am preferat să vin aici. Vali, nici nu știi ce fericită și ce tristă sînt... Stau uneori și mă mir ca o proastă, cum pot să sălășluiesc în același om sentimente atît de contrarii. Dacă aș putea, cu ochiul drept aș ride, iar cu cel stîng aș plînge. Doamne, ce alură are, Vali ! Peste două săptămîni fac un zbor de agrement. Te iau și pe tine. Nici nu-ți dai seama că... Peste cîtiva ani, dacă ROMBAC-ul se remotorizează, poate să intre în competiție chiar cu BAC-ul 146, cel mai recent produs al insularilor la această clasă... Motoare.

VALI : Silvi...

SILVI : Dragă, am treizeci și unu de ani și trei zile. Ce vrei, parcă mie nu-mi pare rău ? Cît m-am pregătît... Știi ce mi-a spus John ? Pentru asta m-a și

măsurat atunci din cap pînă în picioare : la ei, un pilot-femeie nu se poate înscrie decît pînă la vîrsta de...

VALI Ce vîrstă ?

SILVI S-o lăsăm baltă ! Dar să știi, Vali, nu mă las. Ūrăsc munca de interpretă. Vreau să spun ce gîndesc eu, nu ce fabrică în creierul lor alții. N-a mers la pilotaj, bun ! Mă fac stewardesă.

VALI Cu studii superioare strălucite ! Să cari mîncarea lui John și lui Gică...

SILVI Dacă nu-i tai omului elanul, nu ești tu... Nici nu te-ai bucurat c-a zburat ROMBAC-ul.

VALI : M-am bucurat, dar m-aș fi bucurat mai mult să poți zbura tu. De cîtiva ani mi-am dat seama că zborul tău e altfel, tu vrei să zbori cu sufletul... Și, asta, pentru că măgarul ăla de Gelu-ți taie aripile, le împachetează și ți le vîră pe gît în fiecare an cînd vin ai lui din serviciul lor comandat.

SILVI Te rog să nu te legi de el.

VALI Nici nu mă leg, e un băiat bun. Știi cît țin la el. Dar la tine țin de zece ori mai mult. *(Silvi îi sare în brațe.)* Eu, dacă aș ști atîtea despre avioane și aviatori, aș scrie o carte despre Vlaicu. De cîte ori mă uit la modestul monument de lîngă Cîmpina, închid ochii și-i văd adevăratele dimensiuni, pînă la cer... Scriem tomuri despre toți nenorociții, iar despre martirii neamului... Silvi, o țară care nu-și glorifică martirii, nu scoate biblioteci întregi despre ei, e o țară cu sufletul sărac. Îl traduc pe nasolul ăsta, socotit la ei mare mahăr. Crede-mă, avem scriitori de zece ori mai mari ca ăsta ; nu-i traduce, în țara Statuii Libertății, nimeni !

SILVI Să știi că mi-ai dat o idee...

VALI Și să-ți iasă din cap că a fi interpret e o rușine.

SILVI : Vorbești ca mama. *(Vali trico-tează, e nervoasă.)* Dacă nu se prăpădea tata, le arătam eu lor ! *(Rîde, își dă seama că e absurdă.)* Doamne, da' proastă sînt : cu ce mă putea ajuta tapîterul Ion Croitoru ? *(Caută în poșetă, scoate două sute de lei.)*

VALI De unde ai făcut rost de bani ?

SILVI Aseară, după ce-am dus-o pe Cleo, am tradus în blocul de peste drum un film, la video... Un tip nemaipomenit, Vali ! A fost prin Siria, ceva tehnician. Nevastă-sa e pur și simplu fericită. Zice că de cînd și-a adus video, Nelul ei nu mai bea la crîsmă și a devenit tandru... Cuvîntul e al ei. Ea m-a chemat. Preferă să aibă în fiecare seară cîte zece, doisprezece inși la film, decît... Ar trebui să

mă plătească de zece ori mai mult, fiindcă nu vomî să-l văd a șasea oară; de șase ori l-am tradus. Îl știu pe dinafară. l-am lăsat veselî, petrecînd, deși nevestele cam trăgeau de bărbați.. Nu voiau să-și piardă emoțiile. Oamenî fericiți, Vali...

VALI : Nu-mi iese din cap examenul tău...
Vezi că am în baie o periută nouă !
Chiar că miroși a butoi.

SILVI Am un măr. Am vrut să-l măninc înainte de postul de control.

VALI Ce post de control ?

SILVI (*mușcă hulpav din măr*): Acolo, un post de control... Vali, am impresia că Gelu are în capul lui un motiv, de nu mă sună...

VALI : Totdeauna cînd vin al lui are motive.

SILVI De data asta, poate are unul în plus...

VALI Sper că n-ai făcut o prostie !

SILVI Tu de soacră ești bună, nu de nevestă. Ei bine, poate că am făcut o prostie. Dar nu din aia de care îți închipui tu. Prostia am făcut-o mai demult. În anul cînd n-am intrat la facultate. Nici nu cred că fac bine să-ți spun... știu că ai să mă cerți. Aș fi tăcut, dacă acum patru zile...

VALI Și ce-i cu anul acela cînd n-ai intrat la facultate ?

SILVI Tu erai prinsă cu cursurile, Cleo era la Cluj... Trebuie să recunosc : vî invidiam. am vrut să mă răsplătesc pe altă cale. Și m-am îndrăgostit. Așteptam să plece mama la serviciu ; el o ștergea de la cursuri și venea la mine.

VALI : Silvi, crezi că faci bine să-mi povestești ? Sînt lucruri pe care oamenii sînt datori să le țină pentru ei. Cît ar fi prietenia de mare, sentimentele nu sînt un bun de larg consum.

SILVI Într-o bună zi, tipul a dispărut așa precum venise. M-am și bucurat, într-un fel, mai erau cîteva luni pînă la cel de-al doilea examen de admitere... dar în fond nu de asta m-am bucurat că m-a părăsit. Pentru că în sinea mea știam că am făcut o măgărie...

VALI Cred că exagerezi, Silvi. Să știi că sînt lucruri mai prețioase, pe care omul le pierde, în comparație cu ce-ai pierdut tu în lunile alea cînd...

SILVI Nu mă refer la ceea ce orice femeie trebuie să piardă sau să cîștige la un moment dat.

VALI În cazul asta înseamnă că-mi ascunzi esențialul. Îl știu cumva pe băiatul ăla ?

SILVI Îl știi. Acum patru zile, a venit la noi. Noroc că mama era acasă. Fereastră era deschisă — prăjise niște chiftele de la Gospodina. Și prin fața ferestrei a trecut Gelu, și l-a văzut...

VALI :Și de unde știa Gelu ce-a fost între tine și ăla ?

SILVI Asta-i, că știa.

VALI Te pomenești că l-ai spus !

SILVI l-am spus de la început. Nu puteam să intru într-o viață nouă, cu sufletul... Poate am făcut o prostie. Nu-mi dau seama. Dar așa sînt eu... Dacă în sinea mea cred că e ceva necinstit, indiferent dacă e vorba de mine sau de alții, nu pot ascunde și nu mă pot ascunde.

VALI Și cu tipul ce s-a întîmplat, atunci, în anul acela ?

SILVI La cîteva luni, s-a înșurat.

VALI Și tu n-ai putut să te duci la nuntă, pentru că ai făcut o dublă pneumonie...

SILVI Am stat cu picioarele goale în zăpadă patru ore.

(*Se aude ușa liftului, apoi bing-bang-ul, de cîteva ori.*)

CLEO (*intrînd*): Am uitat că am chele. (*Se uită la masă.*) Ați băut șampania fără mine... Bine ați făcut ! Vali, cînd am băut ultima dată ? Aici am băut, la tine...

VALI : În loc să te bucuri c-a zburat ROMBAC-ul... Acum o lună, un pahar cu vin.

CLEO : Pînă la patruzeci și cinci de ani, numai lapte. Voi nu vă dați seama ce-nseamnă să-ți tremure mîna...

VALI Ce s-a întîmplat, Cleo ? Și vezi că am cuier ! Nu ești la stîină.

SILVI Cleo, zău, ai niște cercăne...

CLEO : Dragă, dacă ROMBAC-ul tău a zburat, în schimb al meu s-a dus în pica, în bot. La ce oră te-am sunat aseară ? La nouă. Mă pregăteam să mă culc. Aud sirena. M-am dus rapid la chiuveță... Cînd Sandu pune sirena în acțiune în curtea spitalului, e clar. Și cine crezi că vine, dragă ? Doamna Danciu, cu colegul lui Ducu, Ionuț ! Într-un braț cu băiatul, în cealaltă mîină, într-o pungă, două degete de-ale copilului. Dacă era un străin... Dar l-am văzut pe puști de zeci de ori. Mă-sa tranșa niște oase, și ăsta și-a băgat degetele exact sub satîr ! Se juca cu frate-său mai mare.

VALI : Și n-ai reușit? Nu se poate!

CLEO : I-am legat doar vasele. Aparatul de suturat nervii s-a blocat! Și oloaga asta de mină mi-a tremurat... Că-mi vine s-o tai! Porcă-l vedeam pe... Asistenta și-a dat seama și i-a acoperit puștiiul fața.

SILVI : Și?

CLEO : Miine încerc să-i cos nervii cu ROMBAC-ul ăsta. *(Își arată mina.)*

VALI : N-ar fi mai bine să-l opereze altcineva?

CLEO : Profesorul e la Berna, la un Congres, Murgu, de trei zile, urlă și se chinuie că nu poate elimina o piatră de la rinichi. De la alt spital, crezi că vine cineva? Ce m-a uluit însă la culme a fost concepția doanei Daniciu: „Doamnă Cleo, numai dacă se poate, și Valeriu are ureche muzicală... Valeriu e al treisprezecelea...” Și-i curgeau lacrimile din ochi. „Nu vă eboșiți, doamnă Cleo... Așa a fost să fie. Îl face nașu' țambalagiului — că acolo merge cu toată mina.” Am luat-o de mină și-am dat-o afară.

VALI : Nu vrei să te odihnești? Sau te duci la tine și tragi un somn de zece ore, și miine...

CLEO : Nu-mi vine să plec, fetelor. Mi-e urât singură. Și nu vreau să am surprize, nu de alta, s-ar putea să-l și omor și să mă transform subit într-o giscă...

SILVI : Nu pricep!

VALI : Am ceai de tei și sunătoare. E un bun calmant. Nu vrei? Silvi...

CLEO : Nu, nu vreau nimic. Poate am să mă culc, dar aici. Nu mă duc acasă... După operație, m-am trezit cu un telefon. Cine credeți că era? Sever!

VALI : Te pomenești că-a venit în București.

CLEO : Nu numai că-a venit, dar dădea telefon de la tata. S-a dus să-l vadă pe Ducu; ăsta, chipurile, i-a fost motivul. M-a implorat să ne vedem la fosta noastră locuință. Că are să-mi spună multe, că a greșit... Că Ducu nu e îngrijit ca lumea... că e slab... că de când a intrat pe ușă nu i s-a mai desprins din brațe... Asta de la urmă o cred. Că poate m-aș duce pe Valea Oltului, la săpături... A dat de un zid, și el crede că sub zid... Acum înțelegi, Vali, de ce nu vreau să mă duc acasă?

SILVI : Eu îți fac patul!

CLEO : Pe canapea, să fiu lângă voi... Nu vreau să mă bîrfeiți și eu să nu aud.

VALI : Silvi n-a reușit la examen.

CLEO : Ei, asta-i bună! Cum n-a reușit? Păi n-ai zis tu că dă-i și dă-i...

SILVI : N-am căzut la dă-i și dă-i. Am căzut la vîrstă. Cu trei zile mai mult! Tu în locul meu ai fi intrat. Și Vali... Vali e mai mică cu patru luni, și tu cu trei. Stai! Trei și-o zi...

CLEO : Eu le-aș fi răsturnat toate avioanele! Păi de ce te-au admis să te-nscrii, dacă...? Mă, aici cineva a băut viziki...

VALI : Da...

CLEO : De tristețe. Dacă vrei să știi, eu mă bucur că ai picat. Pe cuvînt! Să stau eu cu inima împietrită și să mă gîndesc că acu cazî, sau naiba mai știe ce... Lasă, dragă, să zboare bărbății! Natura ne-a făcut pe noi să plutim... Silvi, dacă ești necăjită mă supăr, pe cuvînt... Și, la parașutism să renunți! Uită-te la tine ce superbă ești, ce corp, ce păr, ce ochi... Tu ai cromozomi normali, dragă, n-ai nimic de mascul în tine. Pe vremea otomanilor, te-aș fi făcut prima doamnă din serai. Pentru asta erai așa perpolită? *(Își face cruce.)* Inseamnă că acolo, sus, cineva mi-a ascultat ruga... *(Cade literalmente pe pîna adusă de Silvi.)* Această o acoperă cu o pătură.

VALI *(Cleo sforăie)* : Deci, acum patru zile, el a fost la tine.

SILVI : El. I-a spus mamei că numai pe mine m-a iubit cu adevărat...

VALI : Inseamnă că și pe mine m-a sunat tot din oraș, și nu de la el de la serviciu, așa cum mi-a zis.

SILVI : La tine ce-a iubit? Sau vrei să-ți spun eu? În anul de care ți-am amintit, și-a uitat la mine pe masă o scrisoare. Scrisoarea îți era adresată ție. Era, de fapt, un început de epistolă... Numai că el nu se pierde în amănunte, are obiceiul să intre de la început în subiect: că pe tine te-a iubit pentru minte, tenacitate...

VALI : Că tu i-ai fi dat aripi... În meseria lui, fără aripi nu se poate descoperi nimic, nici măcar un mormînt.

SILVI : Ți-a spus asta la telefon?

VALI : La telefon. Că pe Cleo a iubit-o că avea cele mai frumoase picioare din liceu... Știi ce e curios, Silvi? Că el poate nu te-a mințit nici pe tine, nici pe Cleo, și nici pe mine.

SILVI : Dar e înspăimîntător ce spui! Cum adică? La mine — aripile, parcă aș fi găină, la tine — mintea, la ea — picioarele! Vall, te rog să nu-i mai ajuți să se împace, oricît ai crede tu că el, în felul lui, e cinstit. Să o caute pe-a patra, să-i dea toate cele trei calități, și din cînd și cite-o palmă, să-l scoată din... Îți dai seama că Gelu de asta nu mă sună? În capul lui, crede că am reluat... că asta am și așteptat, să vină ai lui, ca să-mi ridice poalele în cap!

VALI : Gelu n-are nici un motiv să nu-ți dea telefon. Pretextul lui e atît de sărac, încît dacă mizează pe el, chiar că nu merită să-l mai dai vreo atenție. Dar tu îl iubești? Asta-l întrebarea.

SILVI Există un plafon de vîrstă... De la o vreme, încep doar să cazi. Nu mai ai nici o șansă să-l treci în zbor.

VALI Orice vîrstă își are aripile ei, Silvi... Am întîlnit la ortopedie o femeie. Căzuse pe gheață. N-o interesa piciorul rupt. Îl întreba pe medic dacă la fizioterapie nu-și poate îndrepta coloana. Avea impresia că i s-a curbat... Știi cîți ani aveau aripile acelei femei? Nouăzeci, Silvi...

SILVI: Ce pot să-ți spun?... L-am iubit. Cred că numai pe el l-am iubit cu adevărat. Dar, de fiecare dată cînd sînt ușor lăsată la o parte, îmi pierd din...

VALI: Are să te sune, Silvi, ai să vezi! Eu îl cunosc pe Gelu. Pretextul de care amînteai poate juca în ambele sensuri. Celălalt sens ține de spaima că te poate pierde...

SILVI Săraca Cleo, de ce s-o fi măritat cu Sever? Simplu pentru că l-a iubit. Trăsniții ăștia totdeauna sînt iubiri. Dar să știi, Vali, dacă vrea să se împace cu Cleo, cu o să...

VALI O să-i spui lui Cleo ce-a fost între tine și el? Dacă nu l-ai spus-o înainte de căsătorie, la ce bun să l-o spui acum?

SILVI: Într-o prietenie se cuvine să fim cinstiți.

VALI: Cîntecul încetează să mai fie o virtute. În clipa cînd cu ajutorul ei distrugi, nu clădești. Poate greșesc, mai mult ca sigur că în ochii tăi arăt acum urît, dar trebuie, sînt datoare să-ți spun că într-o amicie nu e cazul să arunci pe masă toate cărțile pe care le ai în mînă.

SILVI Ba e cazul.

VALI Atunci de ce, în anul cu pricina, nu mi-ai spus cine venea la tine ziua, iar seara se ducea s-o roage în genunchii pe Cleo să se mărite cu el?

SILVI La tine n-a fost?

VALI: A fost, dar l-am dat pe ușă afară.

SILVI De ce nu mi-ai spus?

VALI Din același motiv n-a fost cazul. Dar pasul îl judeci înainte de a nu fi cazul.

(Cleo se agită în somn, pronunță cuvinte greu de deslușit.)

SILVI: Uneori îmi vine să cred că n-ai avut parte de iubire, de iubire adevărată...

VALI: Am avut.

SILVI Atunci ai călcat-o în picioare. Diseci lucrurile, sentimentele, cu atîta luciditate încît, încît...

VALI Hal, zi-i! Al rămas la luciditate...

SILVI: Încît, pentru luciditatea asta a ta... parcă te iubesc mai puțin.

(Vali s-a întrerupt din tricotat.)

VALI Cel mai bine te simți cînd ești la un pas de iubire...

(Cleo se frămîntă, vorbește în somn.)

CLEO Penseta. Tifon. Dă și Dumnezeu ăsta copii-la toți prostii...

VALI Ea crede că n-o iubim... *(Silvi se duce la Cleo. O învelește, apoi o sărută pe obraz.)* Vezi că Traian m-pei mi-a trimis o elegie în care e vorba de insula aia renumită din Egee.

CLEO *(calmă)*: Coagulatnt! *(Se trezește.)* L-am visat pe Sever, fetelor...

VALI Să i-o spui lui mutu'!

CLEO Spor că n-am spus prostii... De ce m-ați lăsat să dorm atîta? Doamne, uite că a trecut...

SILVI Și ce ți-a spus Sever în vis?

CLEO Că am cele mai frumoase picioare de pe mapamond.

VALI Pot să-l completez?

CLEO Cu ce?

SILVI: Și un suflet de aur. Cam necioplit, dar de aur...

VALI: Subscriu la aur...

CLEO Silvi, nu vrei să mă repezi pînă la spital? Dacă a dat rezultate coagulantul, încerc să-l reoperez în noaptea asta. Parcă am dormit o veșnicie...

SILVI Cu ce să te duc?

VALI Silvi, se poate?!

SILVI: Trabantul meu e lingă postul de control.

VALI Cum, lingă postul de control?

CLEO Las-o, Vali, asta-i pentru că mi-a cerut împrumut acum o săptămînă niște bani de benzină și am zis că n-am... Nu aveam, dragă. Nu aveam. Eu nu-s pomanagioaică. Sînt făcută din alt fel de fibră. După șase ani de studii și trei de stagiatură și alți trei de specialitate, am... am... Ce vrei? Să te duc cu măruntșul în Bahamas?

SILVI: N-am carnet. Mi l-au luat.

VALI Cum, ți l-au luat?

SILVI Pe bune, recunosc. John mi-a dat Regal, s-a urcat în Audi-ul lui. Eu, în hodoroga mea. Lingă aeroportul Otopeni e punctul de control. Moartea bețivilor... M-a oprit. Era frumos. Cu mustață. Parcă era Gelu. L-am sărit de gît, și mișianul, delicat, mi-a cerut actele la control, strîmbînd din nas. Era degradant pentru o tipă ca mine să suflu în bășică. I-am spus. Mi-a mărturisit că a văzut și el ROMBAC-ul. A lăcrimat de bucurie, dar... că miros a butoi. Vali, tu le știi pe toate: scoțienii ăștia țin lacrima aia de Chivas Regal în butoi?

VALI În timp ce dormeai, m-a sunat Sever. Poate din pricina asta l-ai visat

și tu. Creierul, în somn, are capacitatea...

CLEO : Și ce ți-a spus? Ce mi-a spus și mie? Că numai Silvi i-ar fi dat aripi și numai tu — minte și răbdare să găsească... Al dracului poligam! Ei bine, dacă mai dă telefon, să-i spui că eu m-am măritat cu cele două degete ale lui Danciu-junior. *(Silvi și Vali se privesc uimite.)* Doamnă, ce bine am dormit! Vali, când n-o să-mi mai iasă vreo operație, am să vin la tine. Tu-i dai omului putere.

VALI : Toată viața ai fost lingușitoare! Vezi că mai am un rest de cafea naturală. Dacă te ajută să coși măcar un nerv, cu degetele astea ale tale, de spălătoreasă, înseamnă că nu mi-ai adus-o de pomană.

CLEO : Eu ți-am adus-o? Atunci, de ce mă tratezi tot timpul cu ceai, fă?

VALI : Ca să n-o jignesc pe Silvi. Ceaiul i l-a dat John. Știi că pe ea o iubesc mai mult, tu singură ai spus-o... *(Aruncă puloverul, scoate dintr-o pungă alte andrele, apoi miroase lina adusă de doamna Cornelius. Începe să tricotze cu repeziciune. Se oprește, numără ochiurile; în timp ce Cleo face cafeaua.)* Silvi, tu ai aflat de examen înainte de a zbura ROMBAC-ul, sau după?

SILVI : Ce importanță are?

VALI : Dacă te întreb, înseamnă că are.

SILVI : Înainte...

VALI : Ca să știu de ce te-ai bucurat așa de tare că BAC-ul a zburat și, mai ales, să-mi explic de ce ai băut.

CLEO : Să nu birfiți, fetelor! Caimacul s-a dus, dar zațul a rămas...

VALI : Ție fă-ți una mare!

SILVI : Văd că vouă vă pare mai rău decât mie că mi-au luat carnetul.

VALI : În general nu-mi plac înfrîngerile. Și mai ales când sînt ale tale.

SILVI : Acum ce vrei să fac, să mă omor? Dacă mi-l lua pe daiboj, mă duceam pînă în pinzele albe, la comandant, aș fi intrat cu Miraj-2000 în el. Dar mi l-au luat pe bune.

VALI : O bucurie pentru două înfrîngerii, într-o zi, mai ales cînd înfrîngerile sînt personale, e prea mult, Silvi. Nu trebuia să bei. Prezintă-mi-l și mie pe Johnul ăla, să-i bag andreauda în gît! În loc să-ți dea un lanț de aur, sau unul de tînichea, dacă e zgîrcit... Chi-vas Regal!

SILVI : Ai devenit sîcîitoare, Vali. Vindecă-te odată, și ieși la aer! Dacă te mai uiți mult la desene animate, ai să ajungi...

VALI : Ca cine o să ajung?

SILVI : Ta-ra-Tara-rara!

VALI : Ciocănitoare, ai? Să vezi ce-am să te ciufulesc...

CLEO : Fetelor, cea mai bună cafea din lume... Cînd am desfăcut pachetul, a făcut fis. Vidată...

VALI : Nici nu mai știi ce cadouri primești, și cît de vidate le recadorigești.

CLEO : Ți-am dat un sfert de pachet. Lui Silvi, un sfert. La ai mei, un sfert... Și un sfert mie. Tu, din afecțiunea ta, îmi dai doar o treime din cît îi dai lui Silvi. Uite, dom'le, în loc să-mi zică *merci*... Las' că n-o uit nici chestia cu mîinile de spălătoreasă... *(Se uită la mîini.)* Cu toate că nu ești departe de adevăr. Dacă mă uit obiectiv, ai fost chiar indulgentă. Dar domnișoara Vali, căreia o să-i rup și piciorul celălalt, nu știe că eu n-am voie să le dau decât cu talc, că zilnic trebuie să le spăl de cîte cinci ori un sfert de oră. Alteori... Vali, de ce ești pornită? Ție nu ți se pare, Silvi?

SILVI : Cît ai fost la bucatărie, m-a tocat la cap cu carnetul.

CLEO : Dă-l în brînză! În tramvai te împulzești, mai vezi un chip, o mutră, în autobuz poate dai de alt Gelu... Tata a vrut să-mi cumpere mașină. N-am vrut. M-am gîndit la mîini, la nervi, la calmul cu care trebuie să intru în sala de operație... Pe nerv nu se poate lucra decât cu degete calme. Mă crezi, Vali? uneori în troleibuz nici nu mă apuc de bară cu palmele. Mă agăț cu tot brațul. Vă dați seama ce m-aș face dacă... Adio, meserie!

VALI : Nu exagera! Atunci, pianistii, violonistii, cum dracu' umbfă cu mîinile lor? Și le bagă în mînuși de plumb? Nu pricep. Vezi să nu devii ipohondră... Cleo dragă, ai făcut cea mai bună cafea din viața ta de pînă acum. *(Silvi se joacă de-a ghicitul în cafea.)* Da' stai, altceva voiam să te întreb dacă vasele sangvine nu se irigă, ce se întîmplă?

CLEO : Înseamnă că degetele tăiate intră în cangrenă și voi fi obligată să le tai, de data asta, cu mîna mea.

SILVI : Mie-mi iese în cafea că se irigă.

CLEO : Poftim, ei îi iese...

VALI : Și dacă n-ai să poți coase nervii?

CLEO : Tovarășe profesor, dacă n-am să-i pot coase, degetele rămîn inerte, adică tot moarte, doar că vor fi la locul lor.

SILVI : Mie îmi iese că le va putea coase.

CLEO : Poftim, ei îi iese din nou!

VALI : Și mie îmi iese, Cleo. Parcă mi-ai spus că pe Ionuț taică-său vrea să-l facă violonist. Țista e?

CLEO : Dar ai o ținere de minte de m-ai înnebunit! Tu de ce crezi că m-am dat peste cap pentru degetele lui? Țin la degetele lui ca la ale mele, pricepi?

SILVI : Uite, mi-a ieșit că are să fie violonist.

VALI Dar că urmau să-ți ia carnetul, asta n-ai ghicit?

SILVI Din sticlă nu se poate ghici. (Cleo scoate un pachet de Snagov: le servește pe fete, apoi aruncă pachetul.) Cu toate că acum doi ani, mai ții minte, Cleo? Eram la aeroport. N-am știut de ce a vrut Mircea să ne servească cu șampanie, înainte de plecare. După ce-am băut, m-am uitat la sticlă și mi-a venit să-ți zic: „Vali, roagă-l să te privească în ochi!” Asta mi-a spus sticla atunci...

CLEO Poate citești și în cafeaua mea ce să fac cu Sever. Îmi pusesem în gând, dacă eram liberă în seara asta, să-l scriu o scrisoare lungă. Cred că am un creier de găină, mititel, mititel și de nevindecat... I-am spus că eu cred în meseria lui, că am convingerea că va descoperi marele și vechiul mormint. Ce credeți? Drept recompensă pentru jumătatea mea de minciună, mi-a zis că el nu crede în meseria mea nici cît... În loc să-i trîntesc receptorul, i-am promis că am să-i scriu.

VALI Dintre noi trei, cea mai sigură pe sine ai fost tu. Sper că nu abdică!

CLEO Sigură, din gură. Dacă n-ar fi singurătatea asta plină de lume, de gălăgie, de adevărate și false probleme... Eu sînt sigură pe mine numai cînd în suflet sînt singură. Și-acum nu sînt. Tu ai splendida ipocizie de a spune că munca reprezintă adevărata fericire. Eu cred că munca este a doua condiție să fii fericit, nu prima. Munca este veșnică, pe cînd viața noastră, fetelor, a mea, la urma urmei... Îl înțeleg pe Sever: el, dacă descoperă mormintul, va rămîne. Spre asta tînde, mi-a și spus-o... Încă n-am întîlnit un om mai convins că acolo, pe valea Oltețului, în miile de peșteri... La o sută de metri, unde nu se poate urca nimeni, acolo, după el, se află... Dar, atunci, l-am întrebat, strămoșii noștri cum s-au urcat? „Din nevoia de a ne transmite nouă, pe mai departe, veșnicia lor...” Păi eu așa o frază nu pot să fac, fetelor, nici dacă mă împușcați!

(Vali se uită la Silvi.)

VALI Veșnicia se poate afla și în degetele lui Ionuț. Un Enescu e la fel de nemuritor. Asta nu înseamnă că cineva îți cere să faci minuni. Și, mai ales, nu miza pe o singură carte. A succesului. Te rog...

SILVI Crezi că dacă am să-l spun pe drum bancul cu iepurașul barman, o s-o fortifice?

VALI Cred că nu. Nu în seara asta. Și, pe urmă, e un banc prost. După mine, poți să nu i-l spui deloc...

CLEO Mă, voi vorbiți cifrat? ☹ fel de banc?

SILVI Un banc. Cleo, te conduc... Dacă pe patru roți nu te-am putut duce, mergem amîndouă pînă la troleibuz per pedes, pe urmă te însoțesc la spital. Simt nevoia să stau afară, în frig, în timp ce operezi. Poate îmi degeră o ureche, și dimineață am să te rog să mi-o tai, ca să nu mă mai pot trage de ea niciodată...

CLEO Stai, fată! Pentru un carnet și un rahat de examen? Dacă vrei să știi...

VALI Silvi, cu degeratul e o treabă personală. Dar, te rog, pe mine să nu mă suni cînd îți arde ție. Sînt frîntă. Vreau să mă culc devreme. Cleo, în seara asta nu te sîrut... Nici nu te-ai uitat la piciorul meu.

CLEO La laba ta de elefant? Te rog, pune-l pe Rahmaninov.

VALI Nu-l mai vrei pe Beethoven?

CLEO E prea sigur de el.

(Se aude muzica.)

VALI Cleo, ia cheia la tine!

CLEO Pentru a doua oară consecutiv? Te pomenesti că începi să mă iubești la fel ca pe bețiva asta.

VALI La fel, Cleo... (Fetele pleacă. Vali croșetează. Se oprește. Se ridică ferm. Se strîmbă de durere. Se îndreaptă spre telefon. Se uită într-un carnetel, formează un număr.) Alooo... Bună seara, doamnă, cu Gelu aș dori să vorbesc. Nu e acasă? Cum nu e acasă? Îl aud cum rîde... Vă pot spune și la ce se uită. Tom și Jerry în versiune suedeză, dumneavoastră i-ați trimis-o și eu am tradus-o. În suedeză costă cu treizeci de franci mai puțin. Nu, doamnă, nu sînt Silvia Croitofu, buna, cea mai bună prietenă a mea, eu sînt Valeria Trudeauu. Nu Trudeauu, doamnă, amicul de care amîntiți dumneavoastră e canadian, și la ora asta abia dacă se scoală... Trudeauu. Deci, tot nu-i acasă? Bine cel puțin că a închis superbul lui televizor, cu anexe la fel de superbe. Să-l transmiteți din partea mea că e un mototol. Băiat bun, dar mo-to-to!... Cum îmi permite? Simplu, doamnă îl cunosc, îl prețuiesc și mi-e milă de lipsa lui de personalitate. Și, încă ceva: cînd vă culcați, luați-l între dumneavoastră și tăticul lui, la mijloc, și acoperiți-l bine. S-ar putea să fugă, să mă caute, să mă bată, după toate epitetele... L-aș felicita dacă m-ar bate. Tronc! Tot nu-i rău, în locul ei închi-deam de mult. (Se întoarce la fofoliu. Vrea să tricoteze. Se răzgîndește. Ascultă muzica. Lumina se micșorează și se aprinde din nou în clipa cînd sună telefonul. Vali se îndreaptă spre frigider.) Alo, da... Gelu? Scuzați-mă, tovarășă, pe mine mă cheamă Trudeauu,

nu Francisco, și n-am în familie nici un sfânt. *(Trîntește receptorul. La jumătatea drumului spre fotoliu, telefonul țîrte din nou.)* V-am spus că n-am nici o rudă în străinătate, mi-am scris toate rudele și în dosar, doar ura la Cîmpia Turzii, în Ardeal. *(Pune receptorul în furcă. E nervoasă. Dă drumul la radio. Se transmite buletinul de știri de la miezul nopții. A ajuns la fotoliu, se apucă de tradus. Se aude deschizîndu-se ușa liftului, care nu se mai închide. Bing-bang-ul, de cîteva ori. Vali își scoate o andrea de la pulloverul doamnei Cornelius. O ține cu pe-o sulică.)* Cine e ?

O VOCE FEMININĂ Tovarășă Trudeanu, sînt Ioana, de la parter, de la P.T.T.R., vă rugăm nu refuzați convorbirea. E San Francisco, un capitalist, a zis că ne ține blocată linia toată noaptea dacă nu vreți să vorbiți...

VALI Dar nu v-am spus ? !

FUNCȚIONARA Ba mi-ați spus. Avem tot interesul, ne plătește în forte, și dumneavoastră vă dă o veste bună, poate o moștenire...

(Telefonul sună din nou. Afară, ușa liftului se închide cu zgomot.)

VALI Alo, da. Da, doamnă, primește și vă rog să mă scuzați. Da, alo! Mircea ? Se aude bine. Parcă ai vorbi de peste drum. Cum ai ajuns acolo ? Te știam stabilit la... De-o lună ! Mă rog, și cu ce-ți pot fi de folos ? Să vin acolo ? Cum să vin ? Și, mai ales, de ce să vin ? Nu eu nu m-am ținut de cuvînt... Nu vreau nici o reparație, nici morală nici de alt ordin. Te-am iubit, Mircea, o știi foarte bine. Dar pe mine un om numai o dată mă poate înșela, a doua oară cel mult mă pot înșela singură. Nu, nu te mai iubesc. *(Oprește aparatul de radio. Se șterge la ochi.)* Greva foamei ? De ce să faci greva foamei ? Ca să-mi dea drumul ? Am auzit că voi faceți greva foamei tot tradițional, cu sarmale... *(Plînge, mușcîndu-și buzele.)* Nu fă nici o grevă,

e și inutil și... Dacă rămînceai aici, m-aș fi dus cu tine în ultimul sat. Dar în satul ăla lung de șaizeci de kilometri n-am de gînd să mă duc. Nu ! Consideră că între noi doi... Da, tovarășă ! De ce să mai vorbesc ? Bine, mai vorbesc. Mircea, fii atent, că tu plătești ! Trei dolari minutul ? Te privește. Băiatule, consideră că între noi doi cineva a tăiat cablul submarin. Că nu mai avem prin ce comunica. Omule, copile, dragule, de ce nu pricepi ? Din lumea asta de aici fac și eu parte, bună, rea, e a mea. Nu încerca să faci nici o grevă. Eu m-am logodit. Peste două săptămîni, mă mărit. Cu cine ? Cu Ali. Alo, Mircea ! Alo... *(Bate în furcă.)* De ce-ați întrerupt ? A închis el ? I s-or fi terminat fisele. Mulțumesc... *(Se întoarce la fotoliu. Plînge liniștit. Vedem clanța ușii mișcîndu-se de cîteva ori. Vali devine atentă. Apucă din nou, cu pe-o săgeată, andrea.)* Ali, scoală-te, iar a venit golanul ăla la ușă ! Da' să nu-l lovești tare, că-l omori. L-am văzut pe fereastră, e un slăbănog...

HOȚUL : Hai, mă, ți-am spus de data trecută că stă c-un gașiu tuciuriu...

(Se aude bocănituri pe scări. Vali se duce la fereastră, dă perdeaua la o parte.)

VALI Au fugit ! Ali, dragul meu, de la cîte m-ai salvat ! Cred că merită să ciocnim un pahar... *(Se duce la frigider. Scoate șampania. Desface dopul. Dopul lovește tavanul. Aduce două cupe, le umple, apoi se îndreaptă spre pat. Se întoarce. De sub plapumă a scos o păpușă de culoare neagră. O așază în fața uneia dintre cupele de șampanie.)* Pentru ce să bem, Ali ? Hai să bem pentru degetele de aur ale lui Cleo, pentru Gelu și Silvi, pentru mormîntul lui Sever, în care cred și eu... Stai, stai ! Parcă am uitat ceva... Pentru ROMBAC... și pentru toți cei care se află pe mare. *(Plînge în timp ce soarbe din cupă. Lumina se micșorează. Nu-l mai auzim decît pe Prokofiev.)*

S F Î R Ș I T